

Nr 141.

Av herr **Andersson, Nils**, och herr **Johanson, Karl August**,
*om ändring av de i lagen om delning av jord på landet
meddelade bestämmelserna rörande utbrytning av servitut.*

Genom en den 30 december 1930 dagteknad proposition nr 6 hade Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

**om ändrad lydelse av 20 kap. 3 § lagen den 18 juni 1926 om delning av
jord på landet.**

3 §.

Besväras fastighet av servitut bestående i rättighet till skogsfång och mulbete eller endera av dessa rättigheter, må på yrkande av fastighetens ägare servitutet utan sammanhang med skifte utbrytas, där det finnes medföra nytta och kunna ske utan någons förfång. Enahanda rätt att erhålla utbrytning tillkomme ägaren av den fastighet, till vars förmån sådan servitut gäller, såframt ej servitutet visas hava tillkommit genom avtal. Utbrytning må ock ske på yrkande av denna fastighets ägare, där det visas att servitutet äventyras.

Detta Kungl. Maj:ts förslag blev av riksdagen antaget.

Sedan denna lag tillkom har ett stort antal fastighetsägare, vars fastigheter varit besvärade av sådant servitut, använt sig av detsamma.

Det har emellertid visats att lagen icke skyddar innehavaren av servitutsrätten på sätt som önskligt är. Många, som inneha rätt till servitut, framförallt rätten till byggnadsvirke och vedbrand, ha i många fall fått denna sin rätt i viss mån äventyrad. Detta sker i allmänhet när ägaren till den så kallade tjänande fastigheten avverkar all den skog han efter utsyning av skogsvårdsstyrelsen äger rätt att avverka.

Någon möjlighet att förhindra en sådan avverkning förefinnes icke. »Utbrytning må ock ske på yrkande av denna fastighets ägare där det visas att servitutet äventyras.» Att bevisa ett sådant äventyrande är emellertid mycket svårt, då man först efter avverkningen har bevis härför.

En stor del av torp och lägenhetsägare med servitutsrätt har under de senaste två åren sedan utbrytningsrätten för innehavaren av den tjänande

fastigheten tillkom fått sina i laga ordning köpta och intecknade rättigheter så försämrade att en ändring till deras skydd enligt vår mening är ovillkorligen påkallad.

På grund av ovanstående hemställa vi,
att riksdagen måtte besluta sådan ändring av 3 § 20 kap. lagen om delning av jord på landet, att innehavare av servitut må erhålla samma rätt i fråga om utbrytning, som innehavaren av den fastighet, från vilken servitutsrätten utgår.

Stockholm den 23 januari 1934.

Nils Andersson.

Karl A. Johanson.